

บทสวดมนต์ พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากาฯ

บูชาพระรัตนตรัย (อิมีนา)

อิมีนา สักกาเรนะ พุทธัง อภิพูชยามิ
อิมีนา สักกาเรนะ อัมมัง อภิพูชยามิ
อิมีนา สักกาเรนะ สังฆัง อภิพูชยามิ

บทกราบพระรัตนตรัย (อะระหังสัมมาฯ)

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อภิวาเทมิ (กราบ)
สะหาวกาขาโต ภะคะวะตา อัมโม อัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

นมัสการพระรัตนตรัย (นะโม ๓ จบ)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทโธสสะ (๓ จบ)

ขอขมาพระรัตนตรัย (สัพพัง อะปะราธัง ฯ)

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะกะเม กันเต อุกาสะ ทวารัตตะเยนะ กะตัง
สัพพัง อะปะราธัง ขะมะกะเม กันเต อุกาสะ ขะมามิ กันเต

หากข้าพระพุทธเจ้า (ระบุชื่อนาย/นาง/นางสาว) ได้เคยประมาทพลาดพลั้งล่วงเกินต่อพระรัตนตรัย อันมีพระพุทธเจ้า
ทุกา พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกา พระองค์ พระธรรม และพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ในชาติก่อนก็ดี ชาตินี้ก็ดี ด้วย
ทางกายหรือวาจาที่ดี ด้วยใจก็ดี และมีเจตนาที่ดี ไม่มีเจตนาที่ดี ด้วยความไม่รู้เท่าถึงการณก็ดี ขอบอัสมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าทุกา พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกา พระองค์ พระธรรม พระอริยสงฆ์ทั้งหลาย และผู้มีพระคุณ
ทุกท่าน ได้โปรดอดโทษให้แก่ข้าพระพุทธเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ตราบเท่าเข้าสู่พระนิพพานด้วยเทอญ

ไตรสรณคมน์ (พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ ฯ)

พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ
อัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

พุทฺธัมปิ พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ
พุทฺธัมปิ อัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
พุทฺธัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ อัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

คำอาราธนาศีล ๕ (ก่อนสวดมนต์และทำกรรมฐานควรอาราธนาศีล ๕ ต่อหน้าพระพุทธรูปหรือต่อหน้ารูปพระสงฆ์ที่
ท่านเคารพนับถือหรือพระเครื่องที่ท่านบูชาก่อน เนื่องจากเมื่อเราอาราธนาศีลและรับศีลแล้ว บทคาถาต่างๆ ที่เราสวด
นั้นก็จะออกมากจากปากของผู้มีศีล ซึ่งจะมีพลังพุทธคุณสูงกว่าปกติมากนัก)

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระเณนะ สะหะ ปญจะ สีลานิ ยาจามะ
 ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระเณนะ สะหะ ปญจะ สีลานิ ยาจามะ
 ตติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสระเณนะ สะหะ ปญจะ สีลานิ ยาจามะ

- (๑) ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- (๒) อทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- (๓) กาเมสุ มิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- (๔) มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- (๕) สุราเมรายะมัชชปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ถวายพรพระ (อิติปิโส) พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมา สัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
 สัตถา เทวะมนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติฯ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะ
 กะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะ
 โต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ (กราบ)

ชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ) สวดให้ตัวเอง "เม" ให้ผู้อื่นเปลี่ยน จาก "เม" เป็น "เต"

(๑) พาหุงสะทັส สะมะกัณมิตตะสาวุธันตัง
 ครีเมยะลััง อุทิตะโฆ ระสะเสนะมารัง
 ทานาতিธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๒) มาราดิเร กะมะภิชฺชณิยะสัพพะรัตติง
 ไวรัมปะนาฬะวะกะมกัชชะมะถัถะยักขัง
 ชันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๓) นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
 ทาวักคิจกักะมะสะนีวะ สุทธารุณันตัง
 เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๔) อุกขิตตะขัตตะมะติหัตตะสุทธารุณันตัง
 ธาวันตีโยชะนะปะถังคฺคฺลิมาสะวันตัง
 อิทธิกิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๕) กัตตะวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
 จิณฺญาเย พุฏฺฐะวะจะนัง ชะยะกายะมัชเฌ

สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๖) สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกาว่าทะเกตุง
วาทากิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญูปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๗) นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

(๘) ทุดคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุตฺถุฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุทฺธิชุตติมัทธิพะกาภิธานัง
ญานาตะเทนนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา โย
วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันตี
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

ชัยปริตร (มหากาฯ) สวดให้ตัวเอง "เม" ให้ผู้อื่น เปลี่ยนจาก "เม" เป็น "เต"

มะหาการุณิโก นาโถ ทิตายะ สัพพะปาณินัง ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล ลักยานัง นันทิวัทธมโน เอวัง ตวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส
ปะฐะวิโปกยะเร อะภิเสเก สัพพะ พุทธานัง อคคัปปัตโต ปะโมหะติฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุทฺถุฐิตัง
สุชะโน สุมุตฺโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสฺส ปะทักขินัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขินัง ปะทักขินัง มะโนกัมมัง
ปะณิธีเต ปะทักขินา ปะทักขินานิ กัตวานะ ละกันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะอัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

อิติปิโส เท่าอายุ+๑ (บทพุทธคุณบทเดียวสวดเท่าอายุ+๑) ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านอายุ ๒๕ ปี ท่านต้องสวด ๒๖ จบ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมา สัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

คำอธิษฐานขอโหรากรรม บทแผ่เมตตา และคำอธิษฐานอุทิศส่วนบุญส่วนกุศล

(อธิษฐานหลังจากสวดมนต์และนั่งกรรมฐานเสร็จแล้ว โดยให้เริ่มต้นด้วยการขอโหรากรรมก่อนแล้วจึงแผ่เมตตาและอธิษฐานจิตอุทิศส่วนกุศลตามลำดับ)

อธิษฐานขอโหรากรรมต่อเจ้ากรรมนายเวรที่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ

ข้าพเจ้า (ระบุชื่อนาย/นาง/นางสาว) ขออุทิศบุญกุศลจากการเจริญภาวนานี้ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดปัญหา... (ระบุปัญหาหรืออาการที่ทำให้ท่านกำลังมีความทุกข์อยู่ หากยังไม่มีปัญหาหรือความทุกข์ใดๆ ในขณะนี้ให้ระบุเป็น เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง ของข้าพเจ้า) ..ที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินท่านไว้ ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ ท่านจะอยู่ภพใดหรือภูมิใดก็ตาม ขอให้ท่านได้รับผลบุญนี้ แล้วโปรดขอโหรากรรมและอนุโมทนาบุญแก่ข้าพเจ้าด้วยอำนาจบุญนี้ด้วยเทอญ

อธิษฐานขอโหรากรรม (รวม)

กัม มะโน กัตถาโน กัมมะปัจเจกะพุทโธ พุทธังทวัจจักกะวาฬัง อัมมังทวัจจักกะวาฬัง สังฆังทวัจจักกะวาฬัง โอโหลกัมมัง ด้วยกายกรรม ๓ วชิกรรม ๕ มโนกรรม ๓ กรรมอันหนึ่งอันใดที่ข้าพเจ้าได้สวปรมาทพลาตพลั้ง ล่วงเกินต่อคุณพระพุทโธ คุณพระธรรม คุณพระสงฆ์ คุณมารดาบิดา คุณครูบาอาจารย์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย และสรรพสัตว์ทั้งหลาย ที่มีจิต มีชีวิต มีวิญญาณ มีขันธสันดาน มีวิบากแห่งกรรม มีการกระทำ เจ้ากรรมนายเวร เจ้าการบัญชี จตุโลกบาลทั้งสี่ มนุษย์ ๓ สวรรค์ ๖ พรหม ๒๐ อายภูมิตั้ง ๔ บัดนี้ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญแล้วซึ่งกองการกุศล ผลทาน ผลศีล ผลภาวนา ผลแผ่เมตตา ขอให้ถึงท่านทั้งหลาย ขอให้ท่านทั้งหลายจงอโหสิให้แก่ข้าพเจ้าผู้ล่วงเกินแล้ว ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี รู้ก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ต่อหน้ากันก็ดี ลับหลังกันก็ดี ขอให้ท่านทั้งหลายจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปอย่ามีเวรมียก เกิดชาติหนึ่งภพใด ขอให้ได้สร้างแต่กรรมดี สร้างบารมีของตน ให้พ้นภัยพาล ลุล่วงปางมาร ในปัจจุบันกาลจนถึงอนาคตกาลเบื้องหน้าโน้นเทอญฯ

บทแผ่เมตตาแก่ตนเอง

อะหัง สุขีโต โหมิ ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข

นิททุกโข โหมิ ปราศจากความทุกข์

อะเวโร โหมิ ปราศจากเวร

อภัยปิยโสม โหมิ ปราศจากอุปสรรค อันตรายทั้งปวง

อะนีโม โหมิ ปราศจากความทุกข์กาย ทุกข์ใจ

สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ มีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

แผ่เมตตาให้สรรพสัตว์ (กำหนดจิตไว้ที่ล้นปี แล้วสวดบทนี้ พร้อมคำแปล)

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อภัยยาปิยมา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้พินาศบาดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีมา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กาย ทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตน ให้พ้นจากทุกข์ภัย ทั้งสิ้น เถิด ฯ

บทแผ่ส่วนกุศล (พนมมือ กำหนดจิตไว้ที่หน้าผาก(อุณาโลม) แล้วสวดบทนี้ พร้อมคำแปลด้วย)

(๑) อิหัง เม มาตาปิตุนัง โทตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิเตโร

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

(๒) อิหัง เม ญาติินัง โทตุ สุขิตา โหนตุ ญาติะโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

(๓) อิทัง เม ครูปัชฌายาจริยานัง โทตุ สุธิตา โทนตุ ครูปัชฌายาจริยา
 ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

(๔) อิทัง สัพพะเทวะตานัง โทตุ สุธิตา โทนตุ สัพพะเทวา
 ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

(๕) อิทัง สัพพะเปตานัง โทตุ สุธิตา โทนตุ สัพพะเปตา
 ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

(๖) อิทัง สัพพะเวรีนัง โทตุ สุธิตา โทนตุ สัพพะเวรี
 ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

(๗) อิทัง สัพพะสัตตานัง โทตุ สุธิตา โทนตุ สัพพะสัตตา
 ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

คำอธิษฐานอุทิศส่วนบุญส่วนกุศล

อิ มินา ปุญญะกัมเมนะ ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนบุญส่วนกุศล ที่ได้สะสมอบรมมา ตั้งแต่ในอดีตภพชาติ ปัจจุบันภพชาติ ได้แก่การ
 รักษาศีล บริจาคทาน บำเพ็ญกาวานา สวดมนต์บูชาองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ และการสงเคราะห์
 โดยทั่วไป บุญกุศลทั้งหลายแหล่ ขออุทิศให้แก่บิดา มารดา ญาติกา ครูบาอาจารย์ ผู้มีอุปการคุณ บุตร ภรรยา สามี
 มิตรสหาย บริวาร สรรพสัตว์ทั้งหลาย เจ้ากรรมนายเวร พระยายมราช พระยามัจจุราช นายนิริยบาล ท้าวจตุ
 โลกบาลทั้งสี่ พระภูมิเจ้าที่ แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระเพลิง แม่พระพาย แม่พระโพธิ์พญ แม่เชื้อผู้เรืองฤทธิ์
 เทพยดา ตั้งแต่ชั้นจาตุมหาราชิกาเบื้องบน จนถึงที่สุด ชั้นพรหม เบื้องล่างตั้งแต่ชั้นอเวจีจนถึงโลกมนุษย์ โดยรอบสุด
 ขอบจักรวาล อนันตจักรวาล ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้รับส่วนบุญส่วนกุศลโดยทั่วกัน ท่านที่มีทุกข์ขอให้พ้นทุกข์ ท่านที่มี
 สุขขอให้สุขยิ่งๆ ขึ้นไป ด้วยอำนาจกุศลผลบุญนี้ จงเป็นพละปัจจัยนิลยนำส่ง ให้ข้าพเจ้ามีสติรู้ตัว มีปัญญารู้คิด มี
 ปฏิภาณไหวพริบ เฝียวแหลมว่องไว พิจารณาเห็นแจ้ง ในสังขารจนกระทั่งที่สุดของความพ้นทุกข์ คือพระนิพพานในชาติ
 ปัจจุบันอย่างยิ่งเทอญ

วิธีแผ่เมตตาและอุทิศส่วนกุศล โดยหลวงพ่อดำ ฐิตธมโม

".....อธิษฐานจิต หมายความว่า ตั้งสติสัมปชัญญะ ไว้ที่ล้นปี สรรพกาย วาจา จิตให้ตั้งมั่นแล้ว จึงขอแผ่เมตตาไว้
 ในใจ ลึกครุ่นหนึ่ง แล้วก็อุทิศให้มารดา บิดาของเรา ว่าเราได้บำเพ็ญกุศล ท่านจะได้บุญ ได้กุศลแน่ ๆ เดี๋ยวนี้ด้วย ผม
 เรียนถวายนะ มิฉะนั้นผมจะอุทิศไปยุโรปได้อย่างไร....."

"หายใจยาว ๆ ตั้งสติก่อน หายใจลึก ๆ ยาว ๆ แล้วก็แผ่เมตตาก่อน มีเมตตาดีแล้ว ได้กุศลแล้วเราก็อุทิศเลย อโหสิกรรม
 ไหมโกรธ ไม่เกลียด ไม่พยาบาทใครอีกต่อไป และเราจะขออุทิศให้ใคร ญาติบุพเพสันนิวาสจะได้ก่อน ญาติเมื่อชาติก่อนจะ
 ได้มารับ เราก็มิทราบ ว่า ใครเคยเป็นพ่อแม่ ในชาติอดีตใครเป็นพี่น้องของเรา เราก็มิทราบ แต่แล้วเราจะได้ทราบ
 ตอนอุทิศส่วนกุศลนี้ไปให้ เหมือนโทรศัพท์ไป เขาจะได้รับหรือไม่ เราจะรู้ได้ทันที....."

"ที่ผมแผ่เมตตา และอุทิศส่วนกุศลไปเข้าบ้านลูกสาวญานที่กรุงปารีส ฝรั่งเศส ทำอย่างนั้นนะ เวลาสวดมนต์ อิติปิโส ...
 ยาเทวดา...ตั้งใจสวดด้วยภาษาบาลีเช่นนี้ ที่หยุดเจียบไปนะ ผมสำรวมจิต ตั้งสติ แผ่เมตตา จิตสงบดีแล้ว จึงอุทิศไป"

"บางองค์ไม่เอา เอามือลง ไม่อธิษฐาน ท่านจะไม่ได้อะไร แล้วสวดกันก็ไม่ได้ด้วย ที่ท่องจำโคลงกันให้ได้นะ เพื่อให้คล้อง
 ปาก ว่าให้คล้องปาก แล้วก็คล้องใจ คล้องใจแล้ว ถึงจะเป็นสมาธิ เป็นสมาธิแล้ว ถึงจะอุทิศได้ ไม่อย่างนั้น ไม่ได้นะ"

"เอาตำรามาดูกัน ก็ได้ผล แต่ดูตำรา เพื่อให้ถูกวรรคตอน และให้คล้องปาก แล้วจะได้คล้องใจเป็นสมาธิ ถึงจะมีกำลังส่งอุทิศ ไม่อย่างนั้นไม่มีกำลังส่งเลยนะ....."

"การอุทิศส่วนกุศลนี้สำคัญนะ แต่ต้องแผ่เมตตาก่อน แผ่เมตตาให้มีสติก่อน แผ่เมตตาให้มีความรู้สึก ว่า เราบริสุทธิ์ ใจมีเมตตาไหม แล้วอุทิศเลย มันคนละขั้นตอนกันนะ"

"แผ่เมตตาต่อกับอุทิศ มันต่างกัน ทำให้ให้เป็นเมตตาบริสุทธิ์ก่อน ไม่อิงฉา วิชา ไม่ผูกพยาบาทใครไว้ในใจ ทำให้ใจแจ่มใส ทำให้ใจสบาย คือ เมตตาแล้วเราจะอุทิศให้ใครก็บอกกันไป มันจะมีพลังสูง สามารถจะอุทิศให้ คุณพ่อคุณแม่ ของเรากำลังป่วยไข้ให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บได้ เช่น วีโก้ บรูโน่ ขาวนอร์เวย์ ที่เคยมาบวชที่วัดนี้ เป็นต้น..."

"หายใจยาว ๆ ตั้งกัลยาณจิตไว้ที่ล้นปี ไม่ใช่พูดส่งเดช "จำนะ ที่ล้นปี เป็นการแผ่เมตตาจะอุทิศก็ยกจากล้นปี สู่หน้าผาก เรียกว่า อุณาโลมา ปจชายเต...."

"ได้บรรยายให้ท่านฟังว่า แผ่ส่วนกุศลทำอะไร อุทิศตรงไหน ทำตรงไหน และวางจิตไว้ตรงไหน ถึงจะได้ อย่างล้นปีนะ ที่ล้นปี หายใจยาว ๆ สำหรับเวลาสวดมนต์นั้นนะ ได้บุญแล้ว ไม่ต้องเอาสวดต่างไปถวายองค์ไหน องค์นี้หรือแล้วสำหรับจิต สงเคราะห์จิตที่หน้าผาก อุทิศส่วนกุศล....."

สวดมนต์ทุกวัน ทำให้ชีวิตเจริญรุ่งเรือง โดยหลวงพ่อดวงษ์ ฐิตธมโม

".....ต่อมาประมาณปี ๓๐ – ๓๑ ข้าพเจ้าไปดูหมอ หมอทักมาไม่ดี ก็ไปหาหลวงพ่อดวงษ์ ไปถึงยังไม่ทันพูดอะไร ท่านก็บอกว่า **“เสรีมีธรรมะติดตัวมาตั้งแต่อดีตชาติแปดสิบเปอร์เซ็นต์ ถ้าชาตินี้สวดมนต์ให้พระไว้จะรวย”** ในใจข้าพเจ้าอยากจะเป็นเจ้าของโรงพิมพ์เหมือนกัน หลวงพ่อดวงษ์ออกมาเลย **“เสรี เป็นเจ้าแกล่ไม่ได้เป็นเจ้าของกิจการไม่ได้ เพราะบารมีไม่ถึง อดีตชาติทำแต่บุญ ไม่ได้สร้างบารมีไว้ ทำกิจการของตัวเองก็เจ๊งหมด พวกที่ทำการค้าแล้วขาดทุน เจ๊งกันไปนั้น เพราะพวกเขาไม่มีบารมี ตอนเป็นลูกจ้างเขาทำให้เจ้าแกล่รวยได้ พอมาทำเองเจ๊งหมดเลย พวกราชการก็เหมือนกัน ถ้าบารมีไม่ถึง ได้ตำแหน่งใหญ่โตหนอยก็อยู่ได้ไม่นานก็มีอันเป็นไป วันนั้นก็เลยคิดว่าไม่เป็นไร ไม่ได้เป็นเจ้าของกิจการก็ไม่มีไร ขอให้รวยก็แล้วกัน ด้วยความอยากรวยกลับมาบ้านสวดมนต์เป็นการใหญ่ สวดหลายบทเลย แต่จะสวดในวันอาทิตย์วันเดียวเท่านั้น สวดหลายบท ใครว่าบทไหนดีสวดหมด สวดที่หนึ่ง ๓ – ๔ ชั่วโมง วันอื่น ๆ ไม่ค่อยมีเวลาก็เลยไม่ได้สวดเลย คราวหลังไปหาหลวงพ่อดวงษ์ ท่านบอกว่า **“เสรี สวดมนต์อะไรกันมากมายนัก สวดพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากาฯ แล้วมาสวดบทพุทธคุณท่องเดียวเท่าอายุบวก ๑ ก็พอแล้ว แต่ต้องสวดทุกวันนะ สวดวันอาทิตย์วันเดียวไม่ได้”** ข้าพเจ้าถามว่าทำไม หลวงพ่อดวงษ์ท่านก็บอกว่า ถ้าอย่างนั้นเอ็งก็กินข้าววันอาทิตย์วันเดียวสิ กินให้มาก ๆ เลย วันอื่นไม่ต้องกิน เพราะไม่มีเวลา ข้าพเจ้าก็บอกว่าไม่ได้ ข้าพเจ้าต้องกินทุกวันไม่หยิ่งจั้นหิวตายแน่ หลวงพ่อดวงษ์ก็บอกว่าถ้าอยากรวย ก็ต้องสวดมนต์ทุกวันเหมือนกัน บทอื่นก็ดีไม่ใช่ไม่ดี แต่ที่ให้สวดเฉพาะพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากาฯ จะได้สวดทุกวันได้ไม่เปลืองเวลา ความที่ข้าพเจ้าอยากรวยก็เลยต้องสวดทุกวัน พอสวดทุกวันเข้าก็เลยเลิกกินเหล้า ตอนหลังข้าพเจ้าทำอะไรเหมือนมีลางสังหรณ์มาบอก ข้าพเจ้าจะรู้อะไรก่อนเป็นบางครั้ง ข้าพเจ้าก็ถามหลวงพ่อดวงษ์ หลวงพ่อดวงษ์ตอบว่า นั่นแหละสวดมนต์มาก ๆ เข้าจะมีสติ สติก็ออกมาบอก ข้าพเจ้าเคยถามหลวงพ่อดวงษ์ว่าทำไมต้องสวดเท่าอายุ ท่านตอบว่าเป็นการฝึกให้เราจะมีสติ แล้วสวดเท่าอายุบวก ๑ นั้นจะทำให้มีอายุยืน เป็นการต่ออายุ จะไม่เสียชีวิตถ้ายังไม่ถึงคราวสิ้นอายุขัย จะไม่ตายด้วยอุบัติเหตุ....."**

".....ในช่วงปี ๓๓ หลวงพ่อดวงษ์บอกว่า **“เสรีทำไมไม่ตีสักที ดิตขัดอะไรหนอ เสรีเคยทำให้พ่อแม่เสียใจน้ำตาขังไหม”** บอกโฮ้หลวงพ่อดวงษ์ รุ่งจนไม่มีจะรุ่งแล้ว ตอนที่ผมกินเหล้า พ่อแม่เหมือนตคนกรทั้งเป็น หลวงพ่อดวงษ์บอกว่า เสรี นั้นแหละบาปกรรมมาก ต้องไปแก้กรรมกับพ่อแม่ เพราะคนที่เกลียดพ่อแม่ชอบดูพ่อแม่ ทำให้พ่อแม่เสียใจ คนพวกนี้ทำอะไรก็ไม่ประสบความสำเร็จ ทำอะไรก็เอาดีไม่ได้ ท่านก็บอกมาถึงวันเกิดของเราให้ซื้อเสื้อผ้าใหม่ ให้พ่อแม่คนละ ๑ ชุด ผ้าเช็ดตัวผืนเล็ก ๆ ๑ ผืน ตื่นเข้ามาไหว้พระสวดมนต์จบแล้ว จัดหาอาหารอย่างดีที่สุดที่พ่อแม่ชอบ ให้พ่อแม่รับประทาน เมื่อรับประทานแล้ว ให้ท่านนั่งบนเก้าอี้พร้อมกัน เอากะละมังใส่น้ำอุ่นมาล้างเท้าพ่อแม่ เอาสบู่ฟอกให้สะอาดแล้วล้างด้วยน้ำให้สะอาด เอาผ้าเช็ดตัวผืนเล็ก ๆ ที่ซื้อมาเช็ดให้แห้ง เอาแป้งโรยให้ทั่วให้หอม เอาเสื้อผ้าที่ซื้อมา

ให้ท่าน เสร็จแล้วพูดว่า กรรมใดที่ลูกได้ล่วงเกินคุณพ่อคุณแม่ ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี ขอให้คุณพ่อคุณแม่ อโหสิกรรมให้แก่ลูกด้วย เสร็จแล้วกราบเท้าท่าน ๓ ครั้ง เอาเท้าท่านทั้งสอง คนละข้างเหยียบที่ศีรษะเรา แล้วให้ท่านให้พรเรา นั้นแหละถึงจะล้างกรรมกันได้.....”

“.....พอปี ๓๔ หลังจากแก้กรรมแล้ว หลวงพ่อก็บอกว่า **“เสรี ปี ๓๕ เดือนเมษายน เอ็งจะได้เป็นเจ้าของโรงพิมพ์ จะได้เครื่องพิมพ์”** ข้าพเจ้าก็บอกว่า **“ก็หลวงพ่อบอกว่าผมบารมีไม่ถึง เป็นเจ้าของกิจการไม่ได้ ทำไปก็เจ๊ง”** หลวงพ่อตอบว่า **“นั่นมันตอนโน้น ตอนนั้นบารมีถึงแล้ว เป็นเจ้าของโรงพิมพ์ได้แล้ว ข้าพเจ้าก็บอกว่า หลวงพ่อผมไม่เคยได้ทำบุญอะไรเลย บาตรก็ไม่ได้ใส่ เอาปัจจัยถวายพระก็ไม่เคย ทอดกฐินทอดผ้าป่าก็ไม่เคย** หลวงพ่อก็บอกว่า **“ก็เสรีพิมพ์หนังสือสวดมนต์แจกเขา (ตอนนั้นพิมพ์เป็นใบปลิวบอกวิธีสวดให้เสรี) ช่วยหาหินมาสร้างหอประชุมให้เขา ปฏิบัติธรรม นั้นแหละได้บารมีมาก เพราะช่วยให้พวกเขาพ้นทุกข์ รู้ไหมถ้าพวกเขาไม่ได้มาไหว้พระสวดมนต์ ไม่ได้มาเจริญกรรมฐาน เขาตายไปดวงวิญญาณของเขาก็ไปรับทุกข์ พอเขามาปฏิบัติธรรมแล้วเขาตายไปเขาก็อยู่สบาย พวกคนดีเขาไม่มีบุญคุณคน เขาไปอยู่ดีเขาก็แผ่เมตตาให้เราเหมือนสายฝนเลย เสรีไม่รู้ เสรีไม่เห็นหรอก หลวงพ่อรู้การให้ธรรมเป็นทานได้กุศลมาก.....”**

“.....และมีอีกเรื่องหนึ่งก่อนที่ข้าพเจ้าจะขับรถกระโดดข้ามเกาะกลางถนน บนถนนรามคำแหง ช่วงหมู่บ้านส้มหลุม ช่วงนั้นเขาทำถนนเสร็จใหม่พอดี เอาดินมาถมไว้ที่เกาะกลางถนน สูงมาก หลวงพ่อได้พูดกับข้าพเจ้าล่วงหน้าก่อน ๗ วัน แต่ท่านไม่ได้พูดตรง ๆ อยู่ดี ๆ ท่านก็บอกว่า **“เสรี บอกกับคนที่เขาพิมพ์หนังสือนะ ว่าให้สวดมนต์กันทุกวัน สวดแล้วระลึกถึงหลวงพ่อ เวลาเขามีเรื่องเดือดร้อนกะทันหัน หลวงพ่อจะไปช่วย”** ท่านบอกว่าท่านอธิษฐานจิตไว้ **“ถ้าคนไหนสวดมนต์ตามที่ท่านได้สอนไว้ ถ้าเขาจะมีเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้น ขอให้ท่านรู้ ท่านก็จะไปช่วย”** ท่านก็ยกตัวอย่าง ลูกศิษย์คนหนึ่งขับรถไป รถมั่ว เขาสวดมนต์ทุกวัน พอรถคว่ำหลวงพ่อดีดตั้ง ท่านก็กำหนดจิตไปท่านก็รู้ว่ารถของเขาคว่ำ ท่านก็แผ่เมตตาไปช่วย เขาก็ปลอดภัย รถพังหมดเลย ท่านก็ยั่วว่า **“เสรีเกิดอะไรให้ระลึกถึงหลวงพ่อไว้”** จากประสบการณ์หลายครั้งที่ผ่านมา ทำให้ก็คิดว่า เอ อะไรจะเกิดขึ้นหนอ หลวงพ่อพูดอย่างนี้ พอหลังจากนั้นอีก ๗ วัน เวลาประมาณตอนเที่ยงวัน ก็เกิดเหตุขึ้นจริง ๆ ข้าพเจ้าขับรถจากบางกะปิจะกลับบ้านที่อยู่หมู่บ้านเคหะธานีวัน อยู่ขวาสุด พอช่วงก่อนถึงหมู่บ้านส้มหลุม ไม่รู้สิบล้านนี้อย่างไรขับเบียดมาที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าตกใจก็หักขวาหลบทันที รถข้าพเจ้าก็กระโดดข้ามเกาะกลางถนนทันที พุ่งไปยังฝั่งตรงข้าม ข้าพเจ้าก็นึกถึงหลวงพ่อกว่า หลวงพ่อช่วยลูกด้วย ลูกตายแน่ ลูกตายแน่ ๆ รถลูกพังหมดแน่ ๆ เงินลูกก็ไม่มีซ่อม ลูกถูกรถฝั่งตรงข้ามชนแน่ เพราะข้าพเจ้าไม่สามารถบังคับรถได้เลย ประโยชน์ของการนั่งกรรมฐานออกมาตรงนี้ ขณะนั้นข้าพเจ้าสามารถมีสติรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ เหมือนทุกอย่างค่อย ๆ เกิดขึ้นช้า ๆ แต่จริง ๆ นั้นเกิดขึ้นเร็วมาก ไม่รู้ว่าจะรอดมาได้ยังไง ไม่มีใครชนข้าพเจ้าเลย ทั้งที่รถวิ่งอยู่เต็มถนน ทั้ง ๓ ช่องทาง รถก็ไม่พังเลย ไม่จอดดูรถด้วย รีบกลับบ้าน บอกกับภรรยาเสรีจรีขับมาหาหลวงพ่อกเลย จากเหตุการณ์ครั้งนั้นก็เลยทำให้นึกถึงเรื่อง ผอ. ชัยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ที่ลงในกฎแห่งกรรมเล่มที่ ๔ ได้ว่า ตอนที่ท่านเกิดอุบัติเหตุ ท่านสามารถคุมสติไว้ทำให้ท่านรอดตาย ตอนอ่านทีแรกก็ไม่ค่อยเชื่อ พอมาเกิดกับตัวเองเข้าก็เป็นจริงอย่างนั้นทุกประการ ขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า เพียงแต่ท่านไหว้พระสวดมนต์ตามที่หลวงพ่อดีสอนไว้แล้วทุกวัน ถึงแม้จะยังไม่ได้พบหรือได้คุยกับหลวงพ่อกเลยก็ได้ขึ้นชื่อว่าเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อกแล้ว สวดมนต์ตามแบบของหลวงพ่อนั้นต้องสวดทุกวัน เปรียบเสมือนกับการกินข้าว ข้าวต้องกินทุกวันฉันใด สวดมนต์ก็ต้องสวดทุกวันฉันนั้น.....”

(จากเรื่อง “หลวงพ่อกทำให้ข้าพเจ้าพบชีวิตที่รุ่งเรือง” ในหนังสือธรรมะ หลวงพ่อจรัญ เล่ม ๑๒ ภาคกฎแห่งกรรม)